

El Vallés Nou

PERIODICH REGIONALISTA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPANYA, trimestre 1'50 Ptes.
EXTRANGER, semestre 4'50 »
Número corrent, 10 céntims. — Atrassat, 20 id.

Redacció y Administració:

Santa Elisabet, n.º 6

Anuncis y reclams, a preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

ELS ORIGINALS NO'S TORNEN

Convé vacunar-se

Sempre es convenient prevenir-se contra totes les malalties, mes quan venen èpoques en que ab major forsa sembla desentrotllarsen alguna es quant se fá de absoluta necessitat posar tots els medis per evitar sa propagació y ab mes motiu si aquesta malaltia es de caràcter encomanadís. Per aixó al veurer lo que diu el Dr. Ramón Girona en un article que titula **Cal vacunar-se** hem cregut oportú parlar avuy de tal assumpte.

Tothom sap que ab la vacunació s'evita quasi en absolut la verola y'ls seus efectes. ¿Perqué donchs no's vacuna tothom?

Si a molta gent els donguessin la quasi absoluta seguretat d'evitarse una desgracia ó bé la d'adquirir alguna fortuna a cambi d'una petita molestia, estem segurs de que ningú deixaria de provarho. ¿Perqué donchs no's vacuna tothom tenint la quasi absoluta seguretat de que fentho no s'en comanará la verola? Sense por d'equivocarnos hem de dir qu'es per deixadesa y convé deixondir al poble d'aquesta fatal apatía.

Les Autoritats tenen dictades disposicions perque tothom se vacuni ó revacuni, mes les mides oficials per si soles no tenen prou eficacia ni en lloch arri- van, quan els qui les han de cumplir no s'hi ajudan, quan han de lluitar contra l'apatía ó predisposició del poble.

El govern prohibeix l'ingrés a les escoles als nens ó nenes que no sigan vacunats, el govern fa avinent cad'any als ciutadans tots, l'obligació que tenen de vacunar-se ó revacunar-se segons les edats, els ajuntaments tenen obligació, que compleixen, de fer posar de franch pels metjes de les poblacions la vacuna a quants se presentin, mes per apatía dels vehins, per deixadesa, per creurer

a quatre curanderos que'ls entabanen, — que per desgracia en lloch ne falten — no hi acut tothom com deuría, els uns perque diuen que poch pot ferlos la vacuna, els altres perque temen que quan hi ha verola es perillós vacunar-se. El fet es que no vacunantse tothom no dona'l resultat que deuría y sempre quedan focos, camps abonats ahont la verola's propaga y mata o al menys deixa marcades les senyals de son terrible pas en els rostres dels que per desgracia l'han passada.

Cal explicarho al poble la necessitat de vacunar-se, es necessari ferli entendre y si no n'hi ha prou obligarlo per tots els medis que la llei dongui per que's vacuni tothom. No s'ha de temer per vacunar-se que n'hi hagi de verola, donchs com diu el Dr. Girona:

“La vacuna pot empeltarse en totes èpoques del any, tant al istiu com al hivern, sense cap mena de por, y encara que hi hagi varis casos variolosos, perque si s'agafa mentres dura'l periode de cicatrisació de la pústula, el procés de la malaltia tot lo més será igual que si la inoculació no s'hagués fet, però jamay adquirirá més intensitat ni gravetat, y si no's dona la casualitat d'agafarla durant els vuit o deu dies que triga generalment a ferse l'immunisació (car tampoch es cert que durant aquest periode s'estigui més propens al contagi), a ún li queda la seguretat de no agafarla.”

Tindria donchs de procurarse per qui pot y deu ferho, que no s'admetin en les escoles criatures que no s'hagin vacunat, fer vacunar les que no ho sigan, passar tot sovint, sobre tot en èpoques en que'l mal estiga poch ó molt desarrollat, inspeccions que fassin responsable al mestre de tenir a la escola a qui no hagi cumplert tal disposició, s'hauría d'exitar el zel dels amos de fàbriques y tallers y de tots els llocs ahont s'ajunta

molta gent, perque obliguessin a tots a estar vacunats ó revacunats ya que com diu el citat Dr.: “ha de tenirse present que l'immunitat de les vacunes no es eterna, sinó que acaba la seva eficacia als sis ó set anys, y passat aquest temps deu revacunar-se novament pera evitar el contagi d'una malaltia, que ja quasi ha desaparegut del tot en els països que's preocupen de les regles y preceptes higiénichs.”

Ab tot aixó creyém que podria ferhi molt el Sr. Alcalde usant fins al grau máxim de les facultats que la llei en aquest punt li concedeix, obligant en lo que puga, estimuland el zel dels que per sa professió deuen vigilarho, cridant a fabricants y amos de taller y ferlos avinent la responsabilitat que tenen si per deixadesa ó debilitat no obligan a tots sos operaris a vacunar-se, que creyém que cap s'hi negaría. En fi, apurar tots els medis que la llei dongui per arribar al máxim del compliment de tan higiénica mida.

També hem de fer present que's veuen algunes criatures per carrers y plasses, algún jove en establiments públichs com: tabernes, cafés y fins en sales de ball ab la cara encar plena d'escames de rescent verola, perfodo en que es facilíssima la propagació de tan comanadissa enfermetat.

Acabém recomanant ab totes nostres forses el compliment de la obligació que de vacunar-se ó revacunar-se te tothom y a les Autoritats pregántlosi que procurin aillar si algún foc hi hagués de tal enfermetat, que privin de sortir de sa casa a qui per desgracia hagués passat tan comanadissa malaltia y sobretot d'anar a llocs de reunions, fins que'ls metjes, que son els únichs que poden dirho, ho autorisin, que será quan creuran ja fora tot perill de poguer comanarho a sos vehins.